

РЕШЕНИЕ

№ 2496

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **577** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началник група ОПП-СДВР против Решение от 14.12.2022г., постановено по НАХД №3966/2022г. по описа на Софийски районен съд. Със същото е отменено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-026815 от 22.12.2021 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на А. М. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на постановеното решение и потвърждаване на атакуваното НП. Претендира сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – А. М., редовно уведомен, чрез процесуалния си представител и в отговор на касационна жалба оспорва последната. Моли за възлагане в тежест на касатора на сторените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 04.11.2021 г г. А. С. - м.л.автоконтрольор в ОПП-СДВР съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на същата дата нарушение на чл. 162, ал.1 на ЗДвП в присъствие на нарушителя и на един свидетел. Нарушителят подписал съставения срещу него АУАН без възражения. В тридневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН също не били депозираны възражения.

Въз основа на АУАН на 22.12.2021 г. Г. Б. - началник сектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР издала НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Въз основа на горепосочения акт е издадено процесното наказателно постановление, издадено от началник група към СДВР отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на А. К. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП.

За да отмени атакуваното НП, съдът е приел, че формата и съдържанието на АУАН и НП не съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като липсва ясно описание на обстоятелствата, при които е извършено вмененото нарушение с правна квалификация по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Съдът е изложил съображения, че посочената като нарушена правна разпоредба изисква описание и индивидуализация на използваното от нарушителя свидетелство за управление на МПС, за да може да се извърши преценка дали то попада в хипотезата на въпросната разпоредба, както и ясно посочване на датата на влизане в страната на жалбоподателя, от който е започнал да тече указания в закона срок. Приел е че това в случая не е сторено, което възпрепятства санкционираното лице да организира адекватно защитата си спрямо конкретни факти. Това според решаващият съд представлява съществено нарушение на процесуалните правила и като такова – основание за отмяна на НП.

Независимо от това, съдът е изложил доводи по съществуването на правния спор, като е приел че жалбоподателят не е осъществил състава на административно нарушение по чл. 162, ал.1 от ЗДвП.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Съдът, приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

Правилно съдът е приел, че както АУАН, така и НП страдат от съществени пороци, свързани с описание на обстоятелствата, при които е осъществено вмененото нарушение. От съдържанието на акта за нарушение и наказателното постановление не става ясно кога привлеченото към административнонаказателна отговорност лице е влязло на територията на страната, респективно от кога започва да тече тримесечният срок за управление на МПС с притежаваното от него свидетелство за правоуправление, издадено от Великобритания, която към този момент вече не е била държава-членка на ЕС или страна по споразумението за Е.. При тези обстоятелства, правилно съдът е счел за недоказано от обективна страна, че към момента на установяване на нарушението са били изтекли 3 месеца от датата на влизане на жалбоподателя в страната ни, респективно, че същият е управлявал МПС без валидно свидетелство за правоуправление. Ето защо, законосъобразно е отменил процесното НП.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника по касация разноски за касационната инстанция, съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, последният е заплатил изцяло и в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева. Същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI –ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.12.2022г., постановено по НАХД №3966/2022г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. К. М., ЕГН

[ЕГН] сумата от 500 / петстотин/ лв. - разноси за адвокатско възнаграждение по настоящото дело .

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.